

CONFORM CU ORIGINALUL

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENAT

ÎNTREBARE

Adresată Doamnei *Ecaterina ANDRONESCU*
MINISTRUL EDUCAȚIEI

De către: Senator **Emilia Arcan**
Circumscripția electorală: 29 Neamț
Grup Parlamentar: *PSD*

Ședința Senatului din data de: 24.06.2019

Obiectul întrebării: Incluziunea socială ca obiectiv al educației

Doamnă ministru,

Recentul caz al fetei de etnie romă din Baia de Aramă, care a fost adoptată internațional și luată cu forța din familia asistentului maternal care a crescut-o până la vârsta de 9 ani, a impresionat opinia publică și a solidarizat cetățenii din localitate și nu numai, revoltați de soarta acestei fete și de abuzurile la care a fost supusă de cei care au datoriat s-o ocrotească.

Cazul a fost intens mediatizat și, de aceea, în cuprinsul prezentei întrebări mă voi limita la câteva dintre aspectele cele mai semnificative.

Consider potrivit să analizăm problema monitorizării incluziunii școlare a copiilor asistați social. Înscrierea la școala din localitate și urmărirea modului în care cursurile sunt urmate, precum și cunoașterea comportamentului și a problemelor care apasă pe sufletul unui astfel de copil trebuie cunoscute și la nivelul școlii.

Instituțiile și persoanele implicate în creșterea sau înfierea copiilor de vârstă școlară sunt chemate să se consulte cu cadrele didactice, educatorii și învățătorii copilului, precum și cu conducerea școlii despre situația elevului. Se pare că acest aspect a fost neglijat de cei implicați în adopția fetei din Baia de Aramă ca și de cei care au prezentat cazul opiniei publice.

La nivel de doctrină educațională **incluziunea**, alături de mobilitate și excelență, face parte din obiectivele generale ale educației. Pentru a evita traume provocate copiilor, precum cele suferite de fetița care este subiectul acestui caz, accentul principal trebuie pus, după părerea mea, pe relațiile de colaborare dintre toate instituțiile care au în grijă copii asistați social, iar în cadrul acestui sistem de ocrotire a minorilor școala are un rol coordonator, cel puțin pentru copiii și elevii de vârstă școlară.

Învățătorii își cunosc cel mai bine elevii, sunt mai obiectivi și, de obicei, în afara influențelor exterioare interesului superior al copilului, spre deosebire de familiile care au în plasament sau de cele care vor să adopte copii.

În acest context, vă întreb, doamnă ministru, în ce măsură apreciați că incluziunea școlară, monitorizarea acesteia și chiar cunoașterea situației reale a copiilor aflați în plasament sau a celor pentru care se pun în aplicare mecanismele de adopție, atât națională cât și internațională, pot intra în preocupările de îmbunătățire a procesului educațional. Oricum, o mai bună colaborare instituțională în acest tip de probleme este de dorit, iar cadrele didactice și școala pot contribui la soluționarea lor în spiritul legii, de a pune în centru a interesului copilului, inclusiv prin emiterea unei recomandări în care să se releve și opinia copilului dată învățătorului, (dirigintelui) său.

Mă gândesc că punctul dumneavoastră de vedere ar putea fi luat în considerație de toți cei care se declară dispuși să aducă îmbunătățiri procesului de adopție și de aplicare a hotărârilor judecătorești în astfel de cazuri.

Cu respect, vă mulțumesc și aștept răspunsul dumneavoastră, în scris, la Senatul României.

Senator PSD de Neamț

EMILIA ARCAN

24.06.2019